

רה לשליטון בלבן, אדם אחוז קנאות תנית מן הסוג הפרימיטיבי ביותר, שלח כספו על פני המים לחמש יבשות, כדי לתמוך בטורריסטים מכל הסוגים. הוא מצא בעל-ברית נאמן בענק הילדותי ש הגיע לשליטון באוגנדה.

בשנת 1976 בלטה קואליציה בינלאומית זו של טורריסטים, אינטרנציונל של טירוף חסרת-כלית. לא חסרה אלא הקריאה: קנאים מכל הארצות, התאחדו!

ואכן, היה דמיון בולט בין הקנאים מכל העמים, מכל הסוגים, מכל הגוונים. הם התפללו לאלוהים שונים, סגדו לאידיאלים שונים, רצחו ועינו למען מטרות שונות. אולם מבחינת אישיותם, הם היו כולם בני גזע אחד. איחדו אותם השיגאה לשפוייה-הדעת, הביטחון המוחלט בציר קתם הביצעית, האמונה שמטרתם הנאצית מקדשת את כל האמצעים. הרגשה שהם שייכים לקומץ האנשים-העליונים, דשיריביהם הם תתי-אדם.

באינטרנציונל של הקנאים, תפסה יש ראל בשנת 1976 מקום נכבד מאוד.

להרוג יתושים

בכישרון

בשנת 1976 הטו רגעים של צחוק ודמעה, רגעים של מתיחות עליונה, של

מותו, ואף נשמעו שוב הנימוח הראי שונות של אווירת-השטות מן הימים של אחר מילחמת ששת-הימים. על אלבומי הניצחון וספרייה-היודד שלה.

מארע שהיה בו כדי לשנות את המ ציאות במרחב כולו, לשנות את מאוץ הכוחות הגלובאלי, ולשנות גם את מצבה הבסיסי של ישראל, התחולל בגבולה הצפוני של המדינה: מילחמת לבנון.

בניגוד למיבצע אנטבה נגעה הפעילות הישראלית בלבנון לשורשי המדיניות ה-לאומית, לברירה היסודית בין האפשרויות העומדות לפני המדינה. היא היתה דרך מאתית פחות מן המהומה בליבה של אפריקה. אבל היא היתה חשובה יותר, ללא כל השוואה.

ההכרעות המרכזיות לגבי לבנון נתי קבלו על-ידי איש אחד: יצחק רבין. ראש-הממשלה היה משוכנע כי ניצחון בעלי-בריתה של ארצות-הברית בלבנון הוא מטרות חשובה כשלעצמה. אם סוריה ולבנון יהיו בגוש האמריקאי, יוצר מצב שיאפשר הסדר כולל. תמורת חזון זה של "פאקס אמריקאנה" — שלום אמריקאי שבו תשתלב ישראל — מוכן רבין להסיתכן בתקומחה של סוריה-רבתי, בצורת קונפדרציה סורית-לבנונית-ירדנית. לעמדותיו המדיניות של יצחק רבין לא היתה אופוזיציה של ממש בישראל 1976

גבורה נוסף בהיסטוריה היהודית: חורבן הבית השלישי. שנת 1976 היתה שנה שהולכה בדרך השניה, הדרך של גוש-אמונים.

מהפכת

השלום

בחיי ישראל של שנת 1977 היו שני מאורעות מכריעים, צפויים ומדומימים. ה מאורע הראשון, הבחירות ב-17 במאי 1977 והמאורע השני: נחיתתו של אנוור אל-סאדאת בנמל התעופה לוד, ב-19 בינובמבר 1977.

הבחירות לכנסת התשיעית היו אמורות להיערך בסוף שנת 1977. האירועים ש הביאו להקדמת הבחירות לאמצע חודש מאי היו חלק מההתפתחויות המסעירות של שנה זו.

כיאה לרמטכ"ל שהיה תמיד אחד מקי ציני המטה הטובים של צה"ל, תיכנן ראש הממשלה יצחק רבין את המהלכים, שהיו צריכים להביא לו ניצחון בבחירות ה- צפויים. בחודש מארס 1977 עמד רבין להיפגש עם הנשיא האמריקאי החדש, ג'ימי קארטר. קארטר היה אמור להעניק לרבין הישג מדיני מזהיר, שיהפוך אותו לגיבור בעיני הציבור הישראלי. בחודש אפריל 1977 היתה צריכה להתכנס ועידת ג'נבה, המחשה דרמטית לסיכויי-השלום. כמה ימים אחרי שרבין תיכנן את בישראל מטוסי אף-15 הראשונים של חיל-האוויר. הרמטכ"ל מוטה גור קידם את פניהם בנאום, שהפך לסימטת השנה החדשה: "מדינת ישראל עם אף-15 היא מדינה אחרת!"

אמר — ולא ידע את אשר הוא אומר, טכס זה, שחסרו בו משתתפים דתיים, שלא חפצו לחלל שבת, הוליד משבר ממשלתי שהעלה, מאוחר יותר, את הלי-כוד לשליטון.

במארס ביקר יצחק רבין בווינגטון, בבית-הלבן, בגלל סיבות שנשארו בגדר התעלומה הגדולה ביותר של השנה, הני חית ג'ימי קארטר סטייה על לחי אורחיו, רבין חזר מוכה, ועידת-ג'נבה נדחתה, במהלכו של אותו ביקור ניגשה רעיותו של ראש-הממשלה לאה רבין לבנק ניר יורקי, והוציאה כמה דולרים מחשבון ש-החזיקה מיספחת-רבין בחוף-לארץ בניגוד לחוק, החשבון נתגלה, רבין נאלץ להת-פטר מראשות רשימת-המערך — מקום שבו זכה קודם-לכן בקושי, אחרי מאבק מר עם יריבו, שימעון פרס.

בזאת נסתיימה הקאריירה בת שלוש השנים של ראש-הממשלה יצחק רבין, כאשר נפל רבין, היה נדמה לשעה קלה כי באה שעתו של שימעון פרס.

כאשר נחשפה פרשת חשבונות-הבנק של מיספחת-רבין בחול, היה זה הארון ברק שלא הותיר ליצחק רבין ברירה, אלא להתפטר, היועץ המישפטי הפיל את ראש-הממשלה.

כך נסללה הדרך לניצחון הליכוד ב-בחירות ולעלייתו של מנחם בגין לשיל-טון.

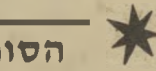
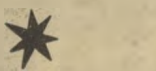
מנחם בגין הפתיע החל מהרגע הראי שון שבו הגיע לשליטון, הוא קיבל הח-לטות מהירות ומפתיעות (מינוי דיין, קלי-טת הפליטים הווייטנאמים), הוא נפגש עם מדינאים ורים (קארטר, צ'אווסקו), בישל את המחשבה המדינית שהפעילה ושלחה את דיין לראבאת, והביאה בסופו של דבר לנחיתתו של סאדאת בלוד, גידול דיונים קואליציוניים והפעיל את ממשלתו — כאילו עשה זאת כל חייו.

הפגישה ההיסטורית בין עם ישראל ומנחם בגין הפכה בשלבים הראשונים רומן-אהבה בלתי-ימובן, סיקרי דעת-קהל הראו כי הפופולריות זינקה תוך חודשיים, ורוב גדול של הישראלים הע-בירו אליו את תמיכתו.

מיפגש מן

הסוג השלישי

העיקרם כולו עצר את נשמתו — פשוטו כמשמעו. הלוויין העביר את ה- מאורע למיליוני בתים מסביב לכדור-הארץ. האנושות כולה היתה עדת-ראייה, המטוס הגיע לנמל-התעופה בלוד, ה- דלת נפתחה, האיש יצא, נעצר על ה- כבש, החצוצרות השמיעו את התרועה, המבלמה שהתה על פני האיש, שקפאי הצינור, הצינור, סתמה, כאילו הקשיב למנגינה פנימית שרק הוא מסוגל לשמעה. אנוור אל-סאדאת, נשיא מצריים, בא לישראל. מאורע זה העמיד בצל לא רק את שאר המעשים והאירועים של שנת

1977. בעולם כולו, אלא גם הוציא את השנה עצמה מרכז הגבנות של שנות השיגרה והפך אותה הר שגיא בנוף ה- היסטורי.

מילחמות סיני, ששת-הימים ויום-הכיפורים היו אך תמרורים דרמטיים בדרך שהחלה לפני שלושה דורות — דרך ה- סיכסוך היהודי-ערבי. כל אחת מן המילח-מות גאלה שינתה, בצורה זו או אחרת, את מאוץ-הכוחות של הסיכסוך, את נתו-ני ואת השלכותיו, אך אף אחת מהן לא שינתה את מהות היחסים בין ישראל ו- העולם הערבי המקיף אותה.

אנוור אל-סאדאת, על-יפי החלטה איי שית ריבונית, ניסה לעשות את זאת. בכך ייחדו.

החלטה זו נתנה לשנת 1977 את רגועיה הגדולים והמרגשים ביותר, שנחרתו על לוח-ליבם של העדים להם מקרוב ומר-חוק, הרגע שבו תפסו אורחי ישראל, ל- פתע, בפעם הראשונה, שהחלום אכן עומד להגשם.

ואו באו הרגעים שלעולם לא יישכחו: — אותו רגע על כבש המטוס, בהישמע התרועה.

— ההצדעה של הנשיא המצרי, לדגל צה"ל באותו מעמד.

— התפילה במיסגד אל-אקצה, הביקור בירושם.

— הנאום הבלתי-אפשרי בכנסת, שהפך מציאות.

— חילופי הדברים ההיתוליים עם גורדה מאיר, במהלך הפגישות עם סיעות הכנסת.

— איש מן הצופים בהם לא יכול היה להיות ספק: זה המאורע שסיים את שלט-1977, ואחד המאורעות הגדולים של ה-20.

שיכורים

מתחת לפנס

ניצחון הליכוד בבחירות של שנת 1977 לא נבע מהצטרפות המוני ישראל לרעיון ארץ-ישראל השלמה. הוא נבע מהסכמת הציבור לסיסמת-הבחירות העיק-רית, הביצעית כימצט, של הליכוד: "צריכים להחליף את השליטון!" ההרג-בה שה השליטון, "אינו מתפקד", שאין מנהיגות המסוגלת לקבל החלטות, ש- מיפלגת-השליטון המסורתיית שוקעת בבי-צה של שחיתות והסתאבות — היא שגר-מה את המהפך" של 1977.

ב-1978 נחלה ממשלת הליכוד בכל ה- הזיתות הפנימיות כישלון חרוץ.

בעיקבות המהפך, לא השתנה דבר ב- מערכות הפנימיות של ישראל. 29 שנים של דיבורים על חוכניות הליכוד להברי-את החברה ותמשך התנדפו כעשן ברוח. בשרי-הקלפיות של הליכוד היה מורכב, במידה רבה, מהמוני בני-יערות-המזרח, הם שטיפקו לליכוד את ההתלהבות הנרגשת, את כוח-המחש של התביעה: "בגין לשיל-טון!"

ההר הזה של ציפיות לא הוליד בשנת 1978 אלא עכבר.

האיש המרכזי, שהיה צריך לחולל את המהפך-החברתי-כלכלי, היה שימחה ארליך שר-האוצר. אומנם בסוף 1977, הוא חולל את המהפך הכלכלי — ביטול מוגבל של הפיקוח על המטבע הור, הוא גרם הרגשה כללית של הקלה, הוא יצאיה מ- מחנק הגטו הכלכלי, אך חיש מהר התי-ברר כי הרגשה זו לא היתה אלא אשלייה. האינפלציה הדוורת קיבלה ממדים חד-שים, החלה מהווה גורם מרכזי בשיקוליו של הפרט, בחשבונות המשק, ביחסתי-העבודה, ישראלים שנודמנו לחוף-לארץ נדמה היווכח כי המטבע הישראלי שר-קע במהירות.

שטרי-הנייר, הנושא את דיוקנו של אבי התנועה הציונית, הפך סמרטוט.

בימי פמאי" היה המשק-השחור תופעה מביישת, שנולדה וצמחה במחשכים, בימי הליכוד, נעלמה גם הבושה.

אם קיווה מישוה כי ישליטון הליכוד, שבראשו עומד אדם ישר כמו מנחם בגין, יצטיין לפחות בחיול התופעות היותר-בוטות של השחיתות, התאכזב אף הוא.

הליכוד התחיל בקודעה שבה סיים שיל-טון המערך בתהליך התנוונות אמת-השלי-דה המוסריות, כמו במרוץ-שליחים, עבי-רה מגילת-השחיתות מיד ליד, מבלי ל-היעצר.

בפעם הראשונה בתולדות המדינה נקי בע כי שר מרכזי — אריאל שרון — יכול להחזיק במיפעל-ענק פרטי, בשעה שהוא עומד בראש המשרד הממשלתי המקבל יום-יום החלטות העשויות להעי-שיר את עצמו. גם כמה מעמדי-התחור ה-אחרים של המימסד החדש, לא פיגרו אחי-ריו בהרבה, בלומסד דירות-השרד, המכוני

1979: שר-הנפט הסעודי מריע בוועידת אופ"ק

תיסכול, היה יאוש ושל ניצחון. המדינה כולה התפקעה מצחוק כאשר נודע שגני בים פרצו למטה-המיטרה והוציאו ממנו את קופת-הברזל של אוירה של אבל כללי ואמיתי ירדה על המדינה כאשר הורד אל קיברו דויד ("דדו") אלעזר, הרמטכ"ל של מילחמת יום-הכיפורים. היו רגעים של מתיחות, כאשר אסתר רוט-שחמורוב, ה-תתפה במירוך הגמר באולימפיאדת מונט-ריאול, כל ישראלי שמר בליבו את תמונת פניה המעוותות של אסתר, כאשר עמדה ליד ארונות חברה במינכן, לא ארבע שנים.

היה, כמוכן, הרגע העליון של השנה — הרגע שבו נתקבלה הידיעה עוצרת-הנשימה כי במיבצע-קומנדו נזעו הצלחה יחידה של צה"ל לשחרר את חטופי מטוס אייר פראנס באנטבה, ולשים ללעג את הרוזן המטורף אידי אמין.

שום מאורע של 1976 לא השפיע על האדם הישראלי כמו הצלת חטופי המטוס הגרפתי שנלכדו באוגנדה, הדאגה הנור-אה, הרגשת התיסכול וההשפלה, כאשר היה נראה שהחוטפים ינצחו, פעולת-הפתע המהממת בתעוותה, הניצחון המסח-ר, רגע ההשתחררות ופורקן המתח כאי-שר, הגיעו הניצולים ארצה — היה זה רצף של רגשות, ששום אדם בישראל, ואולי בעולם כולו, לא יכול היה לעמוד בפניהם.

ההשלכות של פעולת אנטבה היו מרי חיקות לכת. יצחק רבין, שהוכיח בפרשה זו חושך אחריות וכושר-החלטה, שם בינתיים קץ להיקוות-הם של יריביו, שחשבו להיבנות מן התחושה שאין מלך בישראל, המו-ראל שהיה לפני בראשית השנה זינק לפתע השממה. האמון בצה"ל, שהתערער מאז מילחמת יום-הכיפורים, חזר לקד-